

клятие е получило едно начало на извършване, чрезъ покушението върху живота на м-ра прѣдсѣдателя г. Стамболова и убийството, вмѣсто него, на м-ра на Финанситѣ г-на Бѣлчева. Признавате ли се за виновенъ.

Подсѣд. Т. Георгиевъ: Не се признавамъ.

— Раскажете какво знаете по това дѣло.

— Не мож да раскажа нищо, защото нищо нѣма истина.

— Давали ли сте показания прѣдъ слѣдственната коммиссия? Ако сте давали повторете ги.

— Давалъ съмъ показания за облекчение на моето положение, но своевременно ги оттеглихъ.

— Биле сте мъчени?

— Не сж ме били. Но моето отчаянно положение бѣше такова, щото азъ бѣхъ принуденъ да потърся смъртта. Въ затвора бѣхъ въ такова положение, че бѣхъ дошълъ просто до полуда. Има въ моитѣ показания такива, които приличатъ на това, като да ги е далъ лудъ човѣкъ. Баща на три дѣца, оставени дома съ 10 франка, когато бѣхъ арестуванъ, не можехъ да бѣда спокоенъ. Освѣтъ това затворенъ въ стая безъ въздухъ, безъ прозорци, при това и мисли за положението на домашнитѣ ми.

Азъ тия показания дадохъ само по тая причина, но тукъ ги оттеглямъ, както съмъ заявилъ за това и въ слѣдственната коммиссия. Има единъ протоколъ отъ 10 Декемврий, за когото помня много добръ, защото съмъ истезаванъ цѣлъ мѣсець. Лишиха ме отъ тютюнъ, отъ лѣкарство, отъ кафе и отъ огънь. Цѣлъ мѣсець стояхъ безъ огънь.

— Сега имате удобства да говорите. Кажете познавате ли се съ Мптакова?

— Познавамъ се.

— Въ какви отношения се познавате съ него?

— Виждалъ съмъ се прѣзъ живота си единъ пхтъ съ него. Втори пхтъ за случката, за която се говори въ обвинителния актъ. Тая случка е гдѣто му съмъ искалъ 1000 франка съ цѣлъ да се поддържатъ нѣкакви си емигранти, които биле тукъ. Азъ такова нѣщо не знаа да съмъ му искалъ пари.

— Тия емигранти какво щѣха да правятъ? Тѣ сж се приготвявали да убиватъ Негово Царско Височество и нѣкои отъ министритѣ?